

Underbilag 3 til Bilag IV.

København, den 30. Januar 1925.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart,
hersteds.

I Besvarelse af Ministeriets Skrivelse af 20. ds. — Journ. Nr. 19²/24 —, hvori De anmoder os om at fremkomme med de Bemærkninger, som det ændrede Banklovsforslag, saaledes som det foreligger for Rigsdagen, maatte give Anledning til, skal vi tillade os at udtale, at vi, ihvorvel vi anerkender den Imødekommenhed overfor Bankernes tidligere fremførte Betæneligheder, der til en vis Grad er kommet til Udtryk i de stedfundne Ændringer i §§ 8, 11 og 12, dog maa mene, at Affattelsen af Lovforslaget i den nuværende Skikkelse stadig ikke kan betegnes som tilfredsstillende. Dette gælder navnlig Spørgsmaalet om § 11, idet vi finder, at det deri fastholdte Krav om et Mindstebeløb for Kassebeholdningen, der for de store Banker skal svare til mindst 4 pCt. af Bankens samlede Gældsforpligtelser, er upaakrævet og ikke vil faa nogen praktisk Betydning, men kun medføre en stor Byrde for Bankerne og derigennem ogsaa for Erhvervslivet, der ikke kan undgaa at blive stærkt berørt af, at Bankerne, for til enhver Tid at have den krævede Kassebeholdning, maatte iværksætte en kraftig Inddragelse af Kreditter. Vi tillader os i denne Sammenhæng at henvise til den nye norske Banklov af 25. Marts i Fjor, der angaaende disse Forhold bestemmer, at en Bank — foruden sin Kassebeholdning af rede Penge og indestaaende Folio-Midler i Norges Bank — skal have en Kasserreserve af likvide Midler, som sammen med Kassebeholdningen til enhver Tid udgør mindst 20 pCt. af Bankens paa Anfordring betalbare Forpligtelser og mindst 5 pCt. af Bankens samlede Forpligtelser. Som det heraf fremgaar, har man i Norge ikke fundet det nødvendigt at fastsætte et bestemt Forhold mellem selve den kontante Kassebeholdning og Bankens Gældsforpligtelser, idet man lægger Hovedvægten paa, at Bankens samlede likvide Midler staar i passende Forhold til de Gældsforpligtelser, som det paahviler Banken at betale paa Anfordring. — Vi tillader os derfor paa ny at foreslaa, at § 11 affattes som angivet i det i 1923 forelagte Lovforslag, dog med den Ændring, at Ordet Ledelse erstattes med Direktionen.

Vi tillader os endvidere specielt at paapege, at den i § 21 indeholdte Bestemmelse om, at enhver Privatbank aarlig skal bidrage med $\frac{1}{2}$ pro mille af den samlede Gældsforpligtelse til en Bankfond til Betyggelse af Bankernes Indskydere, forekommer os at være uretfærdig, idet en saadan Solidaritet vilde betyde, at de forsigtigt ledede Banker eventuelt kommer til at betale for andre Banker. Vi finder for øvrigt, at dette Krav vil komme til at hvile uforholdsmæssig tungt paa de københavnske Hovedbanker, der derved maatte yde et endog meget betydeligt Bidrag aarlig til en saadan Fond, som i Tilfælde af, at en af disse skulde komme i Vanskeligheder, dog ikke vilde faa nogen Betydning som Betyggelse for Indskuddene, hvis disse skulde vise sig at være i Fare, og vi maa derfor paa ny henstille, at denne Paragraf udgaar.

Idet vi i øvrigt henholder os til Hovedbankernes Fællesskrivelse af 14. Oktober f. A. til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart, maa vi stadig fastholde de deri fremhævede Betæneligheder ved Lovforslaget i sin nuværende Form.

Ærbødigst

Den Danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselsbank, Aktieselskab.
sign. E. Hertz. O. Nielsen.